

LA LLUITA DE LA PRINCESA (LA HISTÒRIA CAPGIRADA)

En un poble on l'alegria regnava,
un dia, de cop i volta, tot canviava.
D'una cova vella sortí un drac,
que sense pensar-s'ho va menjar tot animal que visqués en un prat.

Al quedar-se, el drac sense aliment,
el rei va fer un important esment.
Tothom fou convocat,
per celebrar un sorteig i escollir el sacrificat.

En treure el paper del sac de seda,
el nom que sortí va deixar la sala completament freda.
El nom que va causar tanta sorpresa,
fou el de la jove princesa.

El rei estava molt trist,
doncs això no entrava dins el previst.
Però com qualsevol altre ciutadà,
la princesa ho va haver d'afrontar.

La princesa i el drac ja eren cara a cara
quan de cop ella desvià la mirada.
De lluny, venia un cavaller,
muntat sobre un cavall guerrer.

El cavaller en arribar,
al drac va intentar atacar.
Però fent-li un cop al cap,
va deixar al cavaller fet un nyap.

La princesa al veure la situació,
agafà l'espasa que duia el cavaller al cinturó.
I en un moment tot pensant,
acabà amb el drac en un instant.

De la sang de la fera naixia una rosa,
que la princesa agafà tota orgullosa
perquè va salvar la vida del cavaller
i la de tot el poble sencer.

Per tant la princesa fou la valenta,
i la que va impedir que tothom morís de forma violenta.
Així doncs Sant Jordi no va matar el drac,
i el conte queda ben capgirat.